

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 64.306/VR/1
van 6 november 2018

avis 64.306/VR/1
du 6 novembre 2018

over

sur

een ontwerp van koninklijk
besluit 'houdende regeling van
de cumul van
onderbrekingsuitkeringen in de
openbare sector met een
overgangsuitkering'

un projet d'arrêté royal
'contenant la réglementation
relative au cumul des
allocations d'interruption dans
le secteur public avec une
allocation de transition'

Op 20 september 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Werk verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit 'houdende regeling van de cumul van onderbrekingsuitkeringen in de openbare sector met een overgangsuitkering'.

Het ontwerp is, wat de bevoegdheid betreft, door de verenigde kamers onderzocht op 30 oktober 2018. De verenigde kamers waren samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, voorzitter, Martine BAGUET, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH, Chantal BAMPS, Wanda VOGEL en Patrick RONVAUX, staatsraden, en Annemie GOOSSENS en Anne-Catherine VAN GEERSDAELE, griffiers.

De verslagen zijn uitgebracht door Jean-Luc PAQUET, eerste auditeur, en Wendy DEPESTER, auditeur.

Het ontwerp is, voor het overige, door de eerste kamer onderzocht op 18 oktober 2018. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Chantal BAMPS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Wendy DEPESTER, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 6 november 2018.

*

Le 20 septembre 2018, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre de l'Emploi à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal 'contenant la réglementation relative au cumul des allocations d'interruption dans le secteur public avec une allocation de transition'.

Le projet a été examiné, en ce qui concerne la compétence, par les chambres réunies le 30 octobre 2108. Les chambres réunies étaient composées de Marnix VAN DAMME, président de chambre, président, Martine BAGUET, président de chambre, Wilfried VAN VAERENBERGH, Chantal BAMPS, Wanda VOGEL et Patrick RONVAUX, conseillers d'État, et Annemie GOOSSENS et Anne-Catherine VAN GEERSDAELE, greffiers.

Les rapports ont été présenté par Jean-Luc PAQUET, premier auditeur, et Wendy DEPESTER, auditeur.

Le projet a, pour le reste, été examiné par la première chambre le 18 octobre 2018. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Wilfried VAN VAERENBERGH et Chantal BAMPS, conseillers d'État, Michel TISON et Johan PUT, assesseurs, et Annemie GOOSSENS, greffier.

Le rapport a été présenté par Wendy DEPESTER, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wilfried VAN VAERENBERGH, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 6 novembre 2018.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe in verschillende koninklijke besluiten te voorzien dat, in de openbare sector,¹ onderbrekingsuitkeringen gecumuleerd kunnen worden met een overgangsuitkering overeenkomstig het Eerste Boek, titel 1, hoofdstuk IIbis, van de wet van 15 mei 1984 'houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen', hoofdstuk II van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 'betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen' of hoofdstuk IV, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 'betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers'.

2.2. Dat onderbrekingsuitkeringen niet gecumuleerd kunnen worden met een pensioen, uitgezonderd met een overlevingspensioen gedurende een eenmalige periode van maximaal twaalf al dan niet opeenvolgende kalendermaanden, en dat voormelde periode van twaalf maanden wordt verminderd met het aantal kalendermaanden waarin (1) een vergoeding in de zin van artikel 64*quinquies* van het koninklijk besluit van 21 december 1967 'tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers', (2) een vergoeding in de zin van artikel 107*quater* van het koninklijk besluit van 22 december 1967 'houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen' of (3) een vervangingsinkomen in de zin van artikel 76, 10°, van de programmawet van 28 juni 2013 gecumuleerd werd met het genot van een overlevingspensioen, blijkt thans reeds uit acht van de te wijzigen besluiten. Deze uitzondering wordt nu ook in de twee overige te wijzigen besluiten, t.w. het koninklijk besluit van 10 april 2014 'houdende toekenning van het recht op ouderschapsverlof en verlof voor het verlenen van bijstand aan een zwaar ziek gezins- of familielid aan bepaalde werknemers' en het koninklijk besluit van 12 mei 2014 'houdende toekenning aan de contractuele personeelsleden van de Ombudsdienst voor Energie van het recht op ouderschapsverlof en loopbaanonderbreking voor het verlenen van bijstand aan een zwaar ziek gezins- of familielid' (artikelen 9 en 10 van het ontwerp) opgenomen.

3. Het ontwerp vindt rechtsgrond in, enerzijds, artikel 7, § 1, derde lid, 1), en laatste lid, van de besluitwet van 28 december 1944 'betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders', en, anderzijds, de artikelen 99, derde en zesde lid, 100, derde lid, en 102, § 1, derde lid, van de herstellwet van 22 januari 1985 'houdende sociale bepalingen'.

¹ Zie, wat betreft de private sector, het koninklijk besluit van 24 januari 2015 'houdende regeling van de cumul van onderbrekingsuitkeringen in de private sector met een overgangsuitkering'.

BEVOEGDHEID

4.1. Het ontwerp regelt, wat betreft de openbare sector, de cumul van onderbrekingsuitkeringen met een overlevingspensioen en met een overgangsuitkering. Sommige van de te wijzigen koninklijke besluiten zijn ook van toepassing op personeelsleden waarvoor het regelen van de rechtspositie behoort tot de bevoegdheid van de gemeenschappen en de gewesten. De vraag rijst of de federale overheid, ook na de Zesde Staatshervorming, nog bevoegd is om voor laatstgenoemde personeelsleden in een regeling van loopbaanonderbreking te voorzien, en om in dat kader, zoals in het voorliggende ontwerp, de cumul van de onderbrekingsuitkeringen met een overlevingspensioen en met een overgangsuitkering te regelen.

4.2. In dat verband dient er vooreerst te worden op gewezen dat in het kader van de Zesde Staatshervorming weliswaar bijkomende financiële middelen werden overgedragen naar de gemeenschappen en de gewesten,² waardoor zij sinds 1 januari 2015 zelf instaan voor de financiering van de onderbrekingsuitkeringen van het personeel dat onder hun bevoegdheid valt, doch dat deze overdracht van middelen niet gepaard is gegaan met een formele wijziging van de materiële bevoegdheid op dat vlak.³ De gemeenschappen en de gewesten waren immers reeds vóór de Zesde Staatshervorming bevoegd om, in het kader van het regelen van de rechtspositie van het personeel dat onder hun bevoegdheid valt, regelingen aan te nemen met betrekking tot het recht op loopbaanonderbreking en het recht op onderbrekingsuitkeringen. De algemene continuïteitsregels van artikel 94, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, met betrekking tot de overdracht van materiële bevoegdheden, zijn te dezen dan ook niet van toepassing.

4.3. De bijzondere wetgever heeft wel voorzien in een specifieke regeling “teneinde de continuïteit [van de regeling] te waarborgen”,⁴ meer bepaald in artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’, dat luidt:

“De voorwaarden, het bedrag en de betaling van de vergoedingen voor loopbaanonderbreking voorzien in afdeling 5 van hoofdstuk IV van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen zijn van toepassing op de gemeenschappen en gewesten, elk voor het overheidspersoneel waarvan de rechtspositie tot hun bevoegdheid behoort, totdat de gemeenschappen en gewesten deze bepalingen, ieder wat hem betreft, vervangen of opheffen.”

² Zie artikel 35 *nonies* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten’, zoals ingevoegd bij artikel 31 van de bijzondere wet van 6 januari 2014 ‘tot hervorming van de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, tot uitbreiding van de fiscale autonomie van de gewesten en tot financiering van de nieuwe bevoegdheden’.

³ In de memorie van toelichting bij de voornoemde bijzondere wet van 6 januari 2014 wordt dienaangaande gesteld: “Deal dan niet toekenning van financiële middelen en de verdeling ervan beïnvloedt geenszins de bevoegdheidsverdeling tussen de federale Staat en de gemeenschappen, de gewesten en de gemeenschapscommissies zoals deze door of krachtens de Grondwet wordt geregeld”; *Parl.St.* Kamer 2012-13, 2974/001, 5.

⁴ *Parl.St.* Senaat 2013-14, 5-2232/1. Zie ook: J. VANPRAET, “Hoofdstuk 25. Bevoegdheidswijzigingen in het openbaar ambt: administratief en geldelijk statuut, uitzendarbeid en loopbaanonderbreking”, in J. VELAERS, J. VANPRAET, Y. PEETERS en W. VANDENBRUWAENE (eds.), *De Zesde Staatshervorming: instellingen, bevoegdheden en middelen*, Intersentia, Antwerpen, 756, nr. 2 *in fine*.

De vraag rijst evenwel of en in welke mate de federale overheid zich op artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 2014 kan beroepen om thans nog bepalingen aan te nemen inzake loopbaanonderbreking die ook van toepassing zijn op het personeel waarvan de rechtspositie onder de bevoegdheid valt van de gemeenschappen en de gewesten.

Ermee rekening houdend dat (1) de materiële bevoegdheidsregeling op het vlak van loopbaanonderbreking in het kader van de Zesde Staatshervorming niet is gewijzigd, (2) in voornoemd artikel 65 uitdrukkelijk wordt bepaald dat de gemeenschappen en de gewesten de bestaande regeling opgenomen in de herstellwet van 22 januari 1985 en in de uitvoeringsbesluiten ervan enkel kunnen vervangen of opheffen, maar niet kunnen wijzigen en (3) de continuïteitsregeling opgenomen in voornoemd artikel 65 in beginsel van onbepaalde duur is, is de Raad van State, afdeling Wetgeving, van oordeel dat de federale overheid op grond van datzelfde artikel alsnog bevoegd is om de voornoemde regeling inzake loopbaanonderbreking te wijzigen, ook ten aanzien van het personeel waarvan de regeling van de rechtspositie tot de bevoegdheid van de gemeenschappen en de gewesten behoort, en dit tot zolang een gemeenschap of een gewest die regeling niet heeft vervangen door een eigen regeling of heeft opgeheven.

Uit hetgeen voorafgaat volgt dan ook dat de federale overheid bevoegd is om het ontworpen besluit, zoals het uit personeel oogpunt van toepassing zal zijn, aan te nemen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5.1. In het eerste lid van de aanhef dienen de woorden “inzonderheid op” te worden geschrapt. Voorts dient dit lid te worden aangevuld met de zinsnede “, gewijzigd bij de wet van 14 februari 1961”.

5.2. In het tweede lid van de aanhef dient het woord “inzonderheid” te worden geschrapt. In ditzelfde lid dient de verwijzing naar artikel “102, § 1, tweede lid” te worden vervangen door een verwijzing naar artikel “102, § 1, derde lid”.

Artikel 1

6.1. Het woord “maanden” in het ontworpen artikel 14, vierde lid, van het koninklijk besluit van 2 januari 1991 zou ter wille van de terminologische uniformiteit beter worden vervangen door het woord “kalendermaanden”.

6.2. Bij de redactie van het ontworpen artikel 14, vierde lid, van het koninklijk besluit van 2 januari 1991 ‘betreffende de toekenning van onderbrekingsuitkeringen’ dient duidelijker tot uiting te komen dat de woorden “gecumuleerd werd met het genot van een overlevingspensioen” betrekking hebben op elk van de vergoedingen, opgenomen in deze bepaling, en niet enkel op het “vervangingsinkomen”, opgenomen onder het derde streepje.

6.3. Deze opmerkingen gelden ook voor de artikelen 2 tot 10 van het ontwerp.

Artikel 2

7. In de Nederlandse tekst van de inleidende zin van artikel 2 van het ontwerp dient het woord “personeelsleden” te worden voorafgegaan door het lidwoord “de”.

Artikel 3

8. In de Nederlandse tekst van de inleidende zin van artikel 3 van het ontwerp dienen de woorden “afwezigheden van” te worden vervangen door het woord “afwezigheden”.

Artikel 8

9. In de Nederlandse tekst van de inleidende zin van artikel 8 van het ontwerp dient het woord “toekenningen” te worden vervangen door het woord “toekenning”.

Artikel 11

10. De gemachtigde heeft verduidelijkt dat het te nemen besluit retroactief uitwerking zal hebben met ingang van 1 januari 2015.

Het is bekend dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar is, namelijk ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van de diensten en erdoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast. Enkel indien de retroactiviteit van de uit te vaardigen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan deze worden gebillijkt.

Hierover ondervraagd, heeft de gemachtigde de volgende toelichting verstrekt:

“Naar aanleiding van een concreet geval (klacht via ombudsman) hebben wij volgende passage voorzien in onze interne onderrichting (riodoc nr. 153172):

‘In afwachting van het KB houdende regeling van de cumul van onderbrekingsuitkeringen in de openbare sector met een overgangsuitkering (dat op alle gevallen vermeld in de vorige alinea van toepassing zal zijn), moeten de onderbrekingsuitkeringen worden toegekend op grond van de voormelde pensioenwetgeving (hogere hiërarchische rechtsnorm dan een KB) die van toepassing is vanaf 01.01.2015.’

Een pensioenhervorming wijzigt met ingang van 01.01.2015 de voorwaarden voor het overlevingspensioen. Deze wijziging heeft tot doel om de ‘inactiviteitsval’ van de huidige regeling overlevingspensioen weg te werken en de ‘jonge’ weduwnaars en weduwen er toe aan te sporen op de arbeidsmarkt te blijven of zich daarop te begeven.

Bij overlijden vanaf 01.01.2015 zullen weduwen en weduwnaars die op het ogenblik van het overlijden jonger zijn dan 45 jaar voortaan recht hebben op een overgangsuitkering in plaats van een overlevingspensioen. De leeftijd van 45 jaar wordt tegen 2025 opgetrokken tot 50 jaar, a rato van 6 maanden per jaar.

De overgangsuitkering is beperkt in de tijd en wordt toegekend voor een periode van 12 of 24 maanden, al naar gelang kinderlast of niet. Gedurende deze periode is de uitkering onbeperkt cumuleerbaar met beroeps- en vervangingsinkomsten.

Deze regeling geldt zowel voor de werknemers-, zelfstandigen- als overheidspensioenen.

De werknemer die onderbrekingsuitkeringen ontvangt in het kader van LO in de openbare sector, in de onderwijssector en in het kader van de thematische verlopen in de privésector, kan met terugwerkende kracht vanaf 01.01.2015 deze uitkeringen cumuleren met een overgangsuitkering die werd toegekend voor de in de pensioenwetgeving bepaalde periode van 12 of 24 maanden.

De Directie Reglementering Tijdscrediet gaat ervan uit dat er weinig of geen concrete gevallen zijn waarbij het recht onderbrekingsuitkeringen werd geweigerd omwille van de overgangsuitkering en het gebrek aan wettelijke basis. Zo ja en voor zover de RVA hiervan op de hoogte is, dient deze beslissing te worden herzien en dienen de onderbrekingsuitkeringen te worden toegekend met terugwerkende kracht.”

Gelet hierop, lijkt de terugwerkende kracht met ingang van 1 januari 2015 te kunnen worden aanvaard.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2.1. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet de prévoir, dans différents arrêtés royaux, la possibilité de cumuler dans le secteur public¹ des allocations d'interruption avec une allocation de transition, conformément au Livre Premier (lire : Livre Ier), titre 1er, chapitre IIbis, de la loi du 15 mai 1984 'portant mesures d'harmonisation dans les régimes de pensions', chapitre II de l'arrêté royal n° 72 du 10 novembre 1967 'relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs indépendants' ou chapitre IV de l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 'relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés'.

2.2. Il ressort d'ores et déjà de huit des arrêtés à modifier que des allocations d'interruption ne peuvent pas être cumulées avec une pension, hormis avec une pension de survie pendant une période unique de maximum douze mois civils consécutifs ou non, et que la période de douze mois précitée est réduite du nombre de mois civils où (1) une indemnité au sens de l'article 64quinquies de l'arrêté royal du 21 décembre 1967 'portant règlement général du régime de pension de retraite et de survie des travailleurs salariés', (2) une indemnité au sens de l'article 107quater de l'arrêté royal du 22 décembre 1967 'portant règlement général relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs indépendants' ou (3) un revenu de remplacement au sens de l'article 76, 10° de la loi-programme du 28 juin 2013, ont été cumulés avec le bénéfice d'une pension de survie. Cette exception est à présent également inscrite dans les deux autres arrêtés à modifier, à savoir l'arrêté royal du 10 avril 2014 'accordant le droit au congé parental et au congé pour l'assistance à un membre du ménage ou de la famille gravement malade à certains travailleurs' et l'arrêté royal du 12 mai 2014 'accordant au membre du personnel contractuel du Service de médiation de l'Énergie le droit au congé parental et à l'interruption de carrière pour l'assistance à un membre du ménage ou de la famille gravement malade' (articles 9 et 10 du projet).

3. Le projet trouve son fondement juridique, d'une part, dans l'article 7, § 1er, alinéa 3, 1), et dernier alinéa, de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 'concernant la sécurité sociale des travailleurs' et, d'autre part, dans les articles 99, alinéas 3 et 6, 100, alinéa 3, et 102, § 1er, alinéa 3, de la loi de redressement du 22 janvier 1985 'contenant des dispositions sociales'.

¹ Voir, en ce qui concerne le secteur privé, l'arrêté royal du 24 janvier 2015 'contenant la réglementation relative au cumul des allocations d'interruption dans le secteur privé avec une allocation de transition'.

COMPÉTENCE

4.1. Le projet règle, en ce qui concerne le secteur public, le cumul des allocations d'interruption avec une pension de survie et avec une allocation de transition. Certains des arrêtés royaux à modifier s'appliquent également à des membres du personnel pour lesquels le règlement de la situation juridique relève de la compétence des communautés et des régions. La question se pose de savoir si l'autorité fédérale, même après la Sixième Réforme de l'État, est encore compétente pour prévoir un régime d'interruption de carrière pour lesdits membres du personnel et pour régler, dans ce cadre, comme dans le projet examiné, le cumul des allocations d'interruption avec une pension de survie et avec une allocation de transition.

4.2. À cet égard, il convient tout d'abord de relever que si, dans le cadre de la Sixième Réforme de l'État, des moyens financiers supplémentaires ont été transférés aux communautés et aux régions², de sorte que depuis le 1er janvier 2015, elles doivent elles-mêmes assurer le financement des allocations d'interruption du personnel relevant de leur compétence, il n'en demeure pas moins que ce transfert de moyens ne s'est pas accompagné d'une modification formelle de la compétence matérielle sur ce point³. En effet, déjà avant la Sixième Réforme de l'État, les communautés et les régions étaient compétentes, dans le cadre du règlement de la situation juridique du personnel relevant de leur compétence, pour adopter des dispositifs concernant le droit à l'interruption de carrière et le droit à des allocations d'interruption. Les règles de continuité générales prévues à l'article 94, § 1er, de la loi spéciale du 8 août 1980 'de réformes institutionnelles', en ce qui concerne le transfert de compétences matérielles, ne s'appliquent dès lors pas en l'espèce.

4.3. Le législateur spécial a effectivement prévu un régime spécifique « [a]fin de garantir la continuité [du régime] »⁴, plus précisément dans l'article 65 de la loi spéciale du 6 janvier 2014 'relative à la Sixième Réforme de l'État', qui s'énonce comme suit :

« Les conditions, le montant et le paiement des allocations pour interruption de carrière professionnelle prévues par la section 5 du chapitre IV de la loi du 22 janvier 1985 de redressement contenant des dispositions sociales sont applicables aux communautés et aux régions, chacune pour le personnel de la fonction publique dont la position juridique relève de sa compétence, jusqu'à ce que les communautés et les régions remplacent ou abrogent, chacune pour ce qui les concerne, ces dispositions ».

² Voir l'article 35*nonies* de la loi spéciale du 16 janvier 1989 'relative au financement des communautés et des régions', inséré par l'article 31 de la loi spéciale du 6 janvier 2014 'portant réforme du financement des communautés et des régions, élargissement de l'autonomie fiscale des régions et financement des nouvelles compétences'.

³ L'exposé des motifs de la loi spéciale du 6 janvier 2014 précitée indique à ce propos ce qui suit : « L'attribution ou non de moyens financiers et leur répartition n'influence aucunement la répartition des compétences entre l'État fédéral et les communautés, les régions et les commissions communautaires telle que réglée par ou en vertu de la Constitution »; *Doc. parl.*, Chambre, 2012-13, 2974/001, p. 5.

⁴ *Doc. parl.*, Sénat, 2013-14, 5-2232/1. Voir aussi : J. VANPRAET, « Hoofdstuk 25. Bevoegdheidswijzigingen in het openbaar ambt: administratief en geldelijk statuut, uitzendarbeid en loopbaanonderbreking », dans J. VELAERS, J. VANPRAET, Y. PEETERS et W. VANDENBRUWAENE (éds.), *De Zesde Staatshervorming: instellingen, bevoegdheden en middelen*, Intersentia, Anvers, p. 756, n° 2 *in fine*.

La question se pose toutefois de savoir si et dans quelle mesure l'autorité fédérale peut se prévaloir de l'article 65 de la loi spéciale du 6 janvier 2014 pour encore adopter actuellement des dispositions relatives à l'interruption de carrière qui s'appliquent aussi au personnel dont la situation juridique relève de la compétence des communautés et des régions.

Compte tenu du fait que (1) le régime de compétence matérielle en matière d'interruption de carrière n'a pas été modifié dans le cadre de la Sixième Réforme de l'État, (2), l'article 65 précité dispose expressément que les communautés et les régions ne peuvent que remplacer ou abroger le régime existant inscrit dans la loi de redressement du 22 janvier 1985 et dans ses arrêtés d'exécution, mais pas le modifier, et (3) le régime de continuité inscrit dans l'article 65 précité a en principe une durée indéterminée, le Conseil d'État, section de législation, estime que l'autorité fédérale, en vertu de ce même article, est encore compétente pour modifier le régime d'interruption de carrière précité, également à l'égard du personnel dont le règlement de la situation juridique relève de la compétence des communautés et des régions, et ce aussi longtemps qu'une communauté ou une région n'a pas remplacé ce régime par un régime propre ou ne l'a pas abrogé.

Il résulte dès lors de ce qui précède que l'autorité fédérale est compétente pour adopter l'arrêté en projet, tel qu'il s'appliquera du point de vue du personnel.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

5.1. Dans le premier alinéa du préambule, on supprimera le mot « notamment ». Par ailleurs, cet alinéa sera complété par le membre de phrase « , modifié par la loi du 14 février 1961 ».

5.2. Dans le deuxième alinéa du préambule, on supprimera le mot « notamment ». Dans ce même alinéa, la référence à l'article « 102, § 1er, deuxième alinéa » doit être remplacée par une référence à l'article « 102, § 1er, alinéa 3 ».

Article 1er

6.1. À l'article 14, alinéa 4, en projet, de l'arrêté royal du 2 janvier 1991, il vaudrait mieux, par souci d'uniformité terminologique, remplacer le mot « mois » par les mots « mois civils ».

6.2. La rédaction de l'article 14, alinéa 4, en projet, de l'arrêté royal du 2 janvier 1991 'relatif à l'octroi d'allocations d'interruption' doit exprimer plus clairement que les mots « ont été cumulés avec le bénéfice d'une pension de survie » portent sur chacune des indemnités, insérées dans cette disposition, et pas uniquement sur le « revenu de remplacement » figurant en regard du troisième tiret.

6.3. Ces observations valent également pour les articles 2 à 10 du projet.

Article 2

7. Dans le texte néerlandais de la phrase liminaire de l'article 2 du projet, il convient de faire précéder le mot « personeelsleden » de l'article « de ».

Article 3

8. Dans le texte néerlandais de la phrase liminaire de l'article 3 du projet, les mots « afwezigheden van » doivent être remplacés par le mot « afwezigheden ».

Article 8

9. Dans le texte néerlandais de la phrase liminaire de l'article 8 du projet, le mot « toekenningen » doit être remplacé par le mot « toekenning ».

Article 11

10. Le délégué a précisé que l'arrêté envisagé rétroagira au 1er janvier 2015.

Nul n'ignore que l'attribution d'un effet rétroactif à des arrêtés n'est admissible que sous certaines conditions, à savoir lorsqu'il existe un fondement légal à cet effet, lorsque la rétroactivité se rapporte à une règle qui accorde des avantages, dans le respect du principe d'égalité, ou dans la mesure où elle s'impose pour assurer la continuité ou le bon fonctionnement des services et ne porte pas atteinte, en principe, à des situations acquises. La rétroactivité du régime à adopter ne peut se justifier que si elle s'inscrit dans une des hypothèses énumérées ci-dessus.

Interrogé à ce propos, le délégué a donné l'explication suivante :

« Naar aanleiding van een concreet geval (klacht via ombudsman) hebben wij volgende passage voorzien in onze interne onderrichting (riodoc nr. 153172):

'In afwachting van het KB houdende regeling van de cumul van onderbrekingsuitkeringen in de openbare sector met een overgangsuitkering (dat op alle gevallen vermeld in de vorige alinea van toepassing zal zijn), moeten de onderbrekingsuitkeringen worden toegekend op grond van de voormelde pensioenwetgeving (hogere hiërarchische rechtsnorm dan een KB) die van toepassing is vanaf 01.01.2015.'

Een pensioenhervorming wijzigt met ingang van 01.01.2015 de voorwaarden voor het overlevingspensioen. Deze wijziging heeft tot doel om de 'inactiviteitsval' van de huidige regeling overlevingspensioen weg te werken en de 'jonge' weduwnaars en weduwen er toe aan te sporen op de arbeidsmarkt te blijven of zich daarop te begeven.

Bij overlijden vanaf 01.01.2015 zullen weduwen en weduwnaars die op het ogenblik van het overlijden jonger zijn dan 45 jaar voortaan recht hebben op een overgangsuitkering in plaats van een overlevingspensioen. De leeftijd van 45 jaar wordt tegen 2025 opgetrokken tot 50 jaar, a rato van 6 maanden per jaar.

De overgangsuitkering is beperkt in de tijd en wordt toegekend voor een periode van 12 of 24 maanden, al naar gelang kinderlast of niet. Gedurende deze periode is de uitkering onbeperkt cumuleerbaar met beroeps- en vervangingsinkomsten.

Deze regeling geldt zowel voor de werknemers-, zelfstandigen- als overheidspensioenen.

De werknemer die onderbrekingsuitkeringen ontvangt in het kader van LO in de openbare sector, in de onderwijssector en in het kader van de thematische verlopen in de privésector, kan met terugwerkende kracht vanaf 01.01.2015 deze uitkeringen cumuleren met een overgangsuitkering die werd toegekend voor de in de pensioenwetgeving bepaalde periode van 12 of 24 maanden.

De Directie Reglementering Tijds krediet gaat ervan uit dat er weinig of geen concrete gevallen zijn waarbij het recht onderbrekingsuitkeringen werd geweigerd omwille van de overgangsuitkering en het gebrek aan wettelijke basis. Zo ja en voor zover de RVA hiervan op de hoogte is, dient deze beslissing te worden herzien en dienen de onderbrekingsuitkeringen te worden toegekend met terugwerkende kracht ».

Compte tenu de cette explication, la rétroactivité au 1er janvier 2015 semble pouvoir être admise.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Annemie GOOSSENS

Marnix VAN DAMME

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Anne-Catherine VAN GEERSDAELE

Martine BAGUET